

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er vel paa de fleste Punkter stemmende med det senest i Rigsdagssamlingen 1883—84 fremsatte Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark, men indeholder dog adskillige tilbøielige endog gennemgribende Afvigelser, for hvilke der nedenfor nærmere vil blive gjort Rede. Til Deltelse af Overigten over de ældre Arbejder, hvorpaa Forslaget er bygget, er der i den samme ledjagende Samling af Bilage under I aftrykt det af Regjeringen i Rigsdagssamlingen 1875—76 fremsatte Lovforslag med tilhørende Motiver og Bilag (det af den i 1873 nedsatte Kommission udarbejdede Forslag med Betænkning), Bemærkningerne til de i 1876, 1880 og 1881 fremsatte Lovforslag, det i 1882 fremsatte Forslag med tilhørende Bemærkninger, og de det sidst forelagte Lovforslag ledjagende Bemærkninger. Bilag II indeholder en af Premierlieutenant i Flaaden, Drechsel, som daværende Chef for det med Fiskeriet i Farvandet indenfor Stagen Tilsyn førende Krigsskib udarbejdet Fiskeristatistik, omfattende Aarene 1885 og 1886, og Bilag III en ligeledes af Premierlieutenant Drechsel afstattet Redegjørelse for det Standpunkt, man i Udlandet har indtaget overfor Vaadfiskeriet.

De statistiske Oplysninger ere indsamlede ved Hjælp af Journaler, uddelte fra Fiskerinspektionen til de forskjellige Pladser, hvorfra Fiskeri drives, og førte af et stort Antal Mænd, som have paataget sig dette Arbejde af Interesse for Sagen. Uagtet man naturligvis kun med stor Varsomhed tør drage Slutninger fra en et saa kort Tidsrum omfattende Statistik, kan det dog ikke overses, at de næsten enstemmige Klager over en i de sidste Aar foregaaet kjendelig Formindskelse af flere vigtige Fiskearter afgjort støttes af de foreliggende Oplysninger, jfr. navnlig Bilag II, Side 220. Kun med Hensyn til Aalefiskeriets kvantitative Afgangen er der delte Meninger, medens der dog er saa godt som Enstemmighed om, at den Dribvaadsaal, der nu fanges, er langt mindre, end den man fik for nogle Aar siden. Om der nu end ikke lader sig føre noget egentligt Bevis for, at den væsentligste Grund til den foreliggende Nedgang i flere Fiskerier er at søge i manglende Forstrifter med Hensyn til Fiskemaaden og Fisketiden, ligger den Antagelse

dog nær, at manglende Kontrolbestemmelser for Fiskeriet med de i alt Fald i mange Henseender skadelige Vaad kan have sin væsentlige Betydning i saa Henseende. Dette hævedes da ogsaa med stor Styrke fra en Mængde praktiske Fiskeres Side, og det kan vistnok siges nu at være almindelig erkjendt, at fredende Bestemmelser mod Vaadfiskeriet ere en Nødvendighed, og at Fiskeriernes Tilstand forværres for hvert Aar, der gaar, uden at de gennemføres. At man andetsteds, jfr. Bilag III, hvor dog Farvandenes Beskaffenhed frembyder langt ringere Vanskeligheder end hos os, har fulgt denne Vej, turde da ogsaa indeholde en Tilskyndelse til ikke længere at opsætte at træffe de til Forebyggelse af vore Hjemmefiskeriers gradvise Udødeliggelse fornødne Foranstaltninger.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, der indeholde Afvigelser fra det tidligere Foreslaede, skal man bemærke følgende:

ad § 1.

Undtagelsesbestemmelsen i Paragrafens 2det Stykke er bleven omredigeret overensstemmende med en med den svenske Regjering truffen Ordning, i Følge hvilken den hidtil bestaaende Tilstand med Hensyn til Fiskeriet i Øresund opretholdes, hvorhos det, medens det forbydes svenske Fiskere at drive Lagefiskeri under Bornholm, tilstedes dem i Maanederne Maj, Juni, Juli og August at drive Sildefiskeri dersejds. For Tiden er det kun undtagelsesvis, at de svenske Fiskere under Udøvelsen af deres Sildefiskeri komme indenfor dansk Søterritorium, og man har derfor saameget mindre haft Betænkelighed ved at gjøre Nabolandets Regjering den nævnte Indrømmelse, hvorpaa den satte Pris, men som forøvrigt kun er tilstaaet indtil Videre.

Overtrædelse af det her omhandlede Forbud mod Fremmedes Fiskeri paa dansk Søterritorium vil være at straffe efter Lovforslagets § 56 og at forfølge efter Reglerne i § 58, jfr. nedenfor Bemærkningerne til førstnævnte Paragraf.

ad § 2.

Skjøndt det turde være en Selvfølge, at den her indrømmede Ret for den enkelte Fisker til at hævede sig Benyttelsen af den af ham indtagne Fiskeplads ikkun kan til-